

॥ ५२ ॥ ५३ ॥ सस्कंधमेनं सालमुरसि निवेश्यैकेन करेण संपीड्य सूक्ष्मशाखां किंचिदवनम्य उन्ममाथ निष्पन्नं कृतवान् ॥ ५४ ॥ समुत्सृजत् समुदसृजत् ॥ ५५ ॥ अभी

भ्रुवौ विव्याध बाणाभ्यां उल्काभ्यामिव कुंजरं ॥ तस्य मुखावरुधिरं पिहिते चास्य लोचने ॥ ५२ ॥ अंगदः पाणिनानेत्रे पिधाय रुधिरं
क्षिते ॥ सालमासन्नमेकेन परिजग्राह पाणिना ॥ ५३ ॥ संपीड्योरसि सस्कंधं करेणाभिनिवेश्य च ॥ किंचिदभ्यवनम्यै न मुन्ममाथ
महारणे ॥ ५४ ॥ तमिंद्रकेतुप्रतिमं दक्षं मंदरसन्निभं ॥ समुत्सृजत वेगेन मिपतां सर्वरक्षसां ॥ ५५ ॥ सचिच्छेद शितैर्बाणैः सप्तभिः का
यभेदनैः ॥ अंगदो विव्यथे भीक्षुं सपपात मुमोह च ॥ ५६ ॥ अंगदं पतितं दृष्ट्वा सीदंतमिव सागरं ॥ दुरासदं हरिश्चेष्टाराघवाय न्यवेदय
न् ॥ ५७ ॥ रामस्तु व्यथितं श्रुत्वा वालिपुत्रं महाहवे ॥ व्यादिदेश हरिश्चेष्टाजां बवत्सु मुखांस्ततः ॥ ५८ ॥ ते तु वानरशार्दूलाः श्रुत्वा रामस्य
शासनं ॥ अभिपेतुः सुसंकुटाः कुंभमुद्यतकार्मुकं ॥ ५९ ॥ ततो द्रुमशिलाहस्ताः कोपसंरक्तलोचनाः ॥ रिरक्षिषंतो भ्यपतन्नांगदं वानरर्ष
भाः ६० ॥ जांबवांश्च सुषेणश्च वेगदर्शित्वानरः ॥ कुंभकर्णात्मजं वीरं क्रुद्धाः समभिदुद्रुवुः ॥ ६१ ॥ समीक्ष्यापततस्तांस्तु वानरेंद्रा
न्महाबलान् ॥ आववारशरौघेण नगेनैव जलाशयं ॥ ६२ ॥ तस्य बाणपथं प्राप्य न शो कुरपिवीक्षितुं ॥ वानरेंद्रा महात्मानो वेलामिव म
होदधिः ॥ ६३ ॥ तांस्तु दृष्ट्वा हरिगणान् शरवृष्टिभिरर्दितान् ॥ अंगदं पृष्ठतः कृत्वा भ्रातृजं प्लवगेश्वरः ॥ ६४ ॥ अभिदुद्राव सुग्रीवः कुंभक
र्णात्मजं रणे ॥ शैलसानुचरं नागं वेगवानिव केसरी ॥ ६५ ॥ उत्पात्य च महावक्षान् श्वकर्णादिकान् बहून् ॥ अन्यांश्च विविधान् वृक्षांश्च
क्षेप समहाकपिः ॥ ६६ ॥ तांछादयंती माकांशं वृक्षवृष्टिं दुरासदां ॥ कुंभकर्णात्मजः श्रीमांश्चिच्छेद स्वशरैः शितैः ॥ ६७ ॥

क्षं विव्यथे पुनः पुनः क्रियमाणेन युद्धेनेति भावः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ आववार अवरोधः ॥ नगेन पर्वतेन जलाशयं जलप्रवाहमिव ॥ ६२ ॥ ६३ ॥
भ्रातृजं भ्रातृपुत्रं प्लवगेश्वरः सुग्रीवः एतदंतमष्टमीरात्रौ युद्धं ॥ अतः परं नवमीदिनयुद्धं ॥ ६४ ॥ शैलसानुषु चरितं नागं गजं ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥